

Pěkný den z Indonésie vám přeji
a posílám spoustu tepla a sluníčka. Jak se máte?

Pro nás byl únor velký měsíc. Měla jsem velká očekávání a bohužel také velká zklamání. Přišlo i velké rozhodnutí..

Hned **4. 2. 2016** přijeli z Německa zástupci Turtle Foundation, která náš projekt na ochranu mořských želv na Borneu financuje. Věřila jsem, že se pokusí naslouchat, pochopí situaci v Berau a společně problémy vyřešíme. Ale Yani a Merius, kteří nás tu v minulých třech měsících tak trochu „trápili“, si pro nás připravili překvapení. Bez našeho vědomí jménem naší organizace dohodli **schůzku s nejvyššími zástupci vlády (s parlamentem) kraje** Berau a zástupkyně Turtle foundation Hiltrud Cordes byla nadšená. I když to byla jen diskuse o želvách a nedohodla se žádná řešení situace, Hiltrud ocenila, že se o Turtle Foundation psalo 3 dny v novinách a už ji nezajímalo, že nám Yani a Merius o plánu schůzky ani neřekli, že s námi nekomunikují a dost evidentně námi pohrdají a nerespektují nás. Jsme pro ně „lidé z terénu“, kteří se mají dířit a poslouchat, co jim oni „lidé z kanceláře“ řeknou a do ničeho se neplést. Nějak nepochopili, že přijeli, aby nám pomohli a že šéf naší organizace je Berly, tak by bylo záhodno, aby s ním koordinovali své plány nebo minimálně, aby byl alespoň na takovou důležitou schůzku pozvaný. Němcům to nevadilo. Rozumím, že jim jde o želvy a výsledky a naše problémy je nezajímají, ale věřím, že nejlepší práci zaměstnanci odvedou, pokud mají dobré podmínky a to my teď bohužel na Borneu nemáme. Turtle Foundation nás tlačí do společné práce s Yani a Meriusem, od června prý naše organizace nebude mít samostatnou kancelář. Pořád nám nechtějí pořídit ani loď a ani přispět na solární panely, aby se vyřešilo to, že od května na ostrově Mataha elektřina víc času nefunguje, než funguje. Žádala jsem Hiltrud, aby rangerům zvýšila platy. Mnozí z nich mají měsíčně na přepočítanec necelých 2 500 Kč, i když minimální plat v Indonésii je 4 400 Kč. Chápala jsem a omlouvala Turtle Foundation, dokud jsem věřila, že nemají dostatek peněz, aby nám pomohly a základní věci potřebné k ochraně mořských želv koupili, když ale říkají, že peníze na loď mají, jen chtějí počkat, až nás vláda bude více podporovat, přestávám tomu rozumět. Loď je kriticky důležitá, kdyby se cokoli komukoli na ostrovech stalo, musí teď čekat 8 dní, než pro nás přijede najatá loď. Ochránář Mus měl v únoru malárii a strávil 3 dny ve vysokých horečkách, hodně jsem se o něj bála. Hazardovat se zdravím zaměstnanců pro mě není přípustné. Stejně je to i s platy, proč by Turtle Foundation nemohla dát ochranářům 4 400Kč, když Meriusovi dává měsíčně 26 250Kč? **Jednání s Turtle Foundation mi přineslo velké zklamání.**

Únor byl ale i hezký měsíc se spoustou odvedené práce.

7.2 jsem učila v kanceláři Ministerstva moří a rybnářství o želvách skupinku čtrnácti středoškoláků, kteří se chtějí stát ambasadory ochrany moře v oblasti Berau. Skvělá myšlenka, jsem ráda, že ministerstvo ideu podpořilo a doufám, že studenti časem pomohou s osvětou a reálnou ochranou nejen želv na Borneu.

Našli jsme také příjemnou slečnu, která nám pomůže v kanceláři. Ika je šikovná a věřím, že spolupráce s ní bude fungovat.

Začali jsme distribuovat mapy, které turistům představí oblast Berau a najdou v nich i informaci o nebezpečnosti nákupu suvenírů z želvoviny. Mapy jsou anglicko-indonésky a snad pomohou a někteří návštěvníci ostrova Derawan si svou koupí rozmyslí.

Ohromnou radost mi udělalo, že za mnou do Indonésie 21.2 přijeli kamarádi a kolegové z nevládní neziskové organizace TEREZA (www.terezanet.cz), ve kterém jsem před odjezdem do Indonésie pracovala. Bára, Radka, Mariana a Pepík mi hned zvýšili náladu, oslavili jsme moje 30té narozeniny a vydali se společně na ostrovy. Tam vládne klid, krása a pokoj. Zloději želvích vajec se už od 9.11 neukázali, jen 23.2 u Bilang-bilangan zase loví rybnáři dynamitem. Nevíme, jak ilegální rybolov řešit, když policie ani vláda na naše hlášení nereaguje. Uklízeli jsme také odpadky z pláže.

Lov ryb dynamitem velmi ohrožuje nejen ryby, ale celý podmořský ekosystém v oblasti Berau (vlevo).

Úklid odpadků na pláži – nevěřili byste jaké množství odpadu a co všechno příliv donese. Například u několikametrové železné věci, která připlula na ostrov Bilang-bilangan na začátku února si vůbec nejsem jistá, co to je. Je to ale obrovské a strašně těžké, takže to z ostrova bude muset odtáhnout loď až skončí období vln.

Zajímavé bylo, že na Bilang-bilangan přišla kareta obrovská, která nakladla **strašně divná vejce**. Bylo jich jen pár a byla spojená dohromady, asi to byla stará želva, která už nedokáže vytvořit normální snůšku.

Zvláštní snůška vajec karety obrovské (vlevo).

Ochranáři při práci..

Nejlepší událostí měsíce bezkonkurenčně bylo, že **15.2 přišla na ostrov Mataha klást vejce kareta pravá**. Mořské želvy karety pravé jsou kriticky ohrožené vyhynutím. V Berau je ohrožují lidé, kteří tato vzácná zvířata loví, aby z jejich krunýřů vyrobili náramky a jiné želvovinové suvenýry, přestože je to ilegální a karety pravé jsou chráněné indonéskými i mezinárodními zákony. Zákony bohužel v Indonésii velkou váhu nemají a karet pravých zbývá už tak málo, že každá samice na pláži je pro nás velkou událostí. Kareta nakladla svá vejce na sektoru 3B a o 13 dní později **28.2 přišla znovu a kladla** jen o 200m dál na sektor 5B. Obě snůšky jsme přemístili do bezpečí a střežíme je jako oko v hlavě. Samici jsme také pomohli od parazitických přílipek, které měla přirostlé na krunýři.

Kareta pravá (Erytmochelys imbricata), kriticky ohrožená vyhynutím, během února 2x kladla vejce na ostrově Mataha.

Mám vždycky ohromnou radost a cítím velké naplnění, když vidím, že jsme pomohli konkrétní želvě, že jsme do oceánu vypustili stovky mláďat, které by neměli šanci na život, pokud by na ostrovech zloději stále kladli vejce.

Motivaci mi dodává i podpora z České republiky.

V Brně na Veterinární univerzitě i v březnu a dubnu probíhá **výstava o želvách**, na kterou Vás srdečně zvou. Problémy mořských želv a to, jak jim pomoci, byly také prezentovány, **v rámci projektu SUSO, na výstavě Střechy, stavba 26. – 27. 2. 2016 na Výstavišti Černá louka v Ostravě**. V únoru vyšel i povedený **článek v časopisu Psychologie**, kde se dozvíte nejen o želvách, ale také o vztazích v Indonésii a s Indonésany. Za pomoc se článkem moc děkuji Daně Mejsnarové.

Velikou radost mi také udělalo, že dobrovolnice **Klára Herčíková**, která navštívila naše ostrovy v říjnu a působí jako tlumočnice pro neslyšící, vytvořila o želvách týdenní program pro čtyři třídy logopedických a neslyšících dětí.

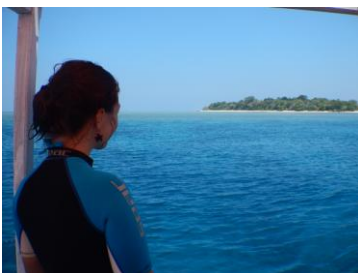
Projekt SUSO, pomohl ke zvýšení informovanosti o problémech mořských želv na své akci v Ostravě.

Povídání o želvách pro logopedické a neslyšící děti.

Moc Vám všem děkuji, za podporu i pomoc se šířením informací o želvách, má to smysl!

Já mám teď období, kdy přemýšlím o budoucnosti, doufala jsem, že se to v únoru vyřeší a ono se to jen víc zkomplikovalo. Věřím, že realita je taková, jaká má být, jde o to rozhodnout, jaké jsou moje další možnosti. Cítím, že když život přináší víc starostí než radostí, je čas na změnu a mě se bez přiměřeného platu pro ochránáře, bez lodi i kanceláře v práci pro Turtle Foundation pokračovat nechce. Ráda bych pracovala tam, kde mou práci ocení, kde budu cítit, že to má smysl a Berau určitě není jediné místo na světě, kde se dají chránit mořské želvy nebo kde se dá dělat něco smysluplného, co pomůže přírodě. Umím si představit mnoho míst a také mnoho jiných způsobů a cest, jak být užitečná. Jsem teď otevřená budoucnosti..

Držte mi prosím palce,
kdyby Vás pro mě něco napadlo, dejte
vědět a mějte se krásně

Hana Svobodová

www.morskezelvy.cz

<http://www.facebook.com/pages/morskezelvy.cz/607230715971714?ref=ts&fref=ts>